Mattor, Gardiner

och

Möbeleringsartiklar

"Oil cloth" för golf från 25c. yard
Linoleum mattor från 50c. yard.
Spets gardiner från 50c. par
Mattor från 40c. yard
"Rugs" från $5.00
Stufbitar till nedsatta priser.

THE HUDSON'S BAY STORES.
MAIN ST., KENORA, ONT.

Vår-rengöringen

Kom och se på våra mattor! Vi ha en stor sortering i prisläge från $5 till 45.

Linoleummattor från gamla landet. Kom och se vårt stora lager.

Våra barnvagnar blifva snart utsålda. Kom och köp medan det finns godt urval.

Som vanligt stor sortering möbler till utomordentligt låga priser.

323 & 325 SECOND St. SOUTH

Horn & Taylor

RIDEOUT & CO.

Just nu ha vi fått ett stort lager barnvagnar etc. Nyaste modeller och moderata priser.
Kom och se!

H. RIDEOUT & CO., 401-3 Second Street, Kenora

Robson & Peterson
MAIN ST. KENORA

försälja nya och begagnade möbler, m. m., till billigaste pris. Verkställa flyttningar till moderata priser.
20 procent rabatt för kontant.

TELEFON 202.

Swanson & Sandström
SKRÄDDARE,
Second Street, Kenora

Tillverka utomordentligt välsydda kostymer efter senaste modet till resonabla priser. Stadens enda svenska Skräddarfirma. Reparering och prässning utföres skyndsamt och väl. Kom ihåg oss vid förefallande behof.

John Anderson
Snickare och Byggmästare
Box 16.

Bästa arbete till billiga priser. Affischering verkställes.
SECOND ST., KENORA, ONT.

I den
SKANDINAVISKA BUTIKEN
fås alla sorters sötsaker, Läskedrycker, Frukt, Tobak, Snus och Cigarrer. Särskildt biljardrum. Högkvarteret för Skandinaver.
HENRY LEA
Main St. Kenora, Ont.

IMPERIAL BANK of Canada

ETABLERAD 1875

HEADOFFICE: TORONTO.

Auktor. Kapital	$10,000,000,00
Uppbet. Kapital	$5,000,000.00
Reservfond	$5,000,000,00
Totala Tillgångar	$50,000,000,00
(eller Kronor.	185,000,000.)

Vexlar eller "Money Orders" utfärdas, betalbara till fulla värdet i Sverige och Norge eller hvarje annan plats i verlden.

Högsta ränta gifves på sparbanksinsättningar från $1.00 och mera.

J. WALKER,
Manager Kenora-filialen.

Lottdragningen.

Samtalet hade länge rört sig om anarkistiska mord och hade sedan öfvergått till hemliga äktenskap i allmänhet. Därför kom det sig, att den lille musikern berättade en uppskakande händelse, den hemskaste han upplefvat.

— Jag vistades på den tiden i Venedig och bodde i närheten af museet. Jag arbetade mycket flitigt på min nya opera, men hade det mycket smått och måste nöja mig med ett tarfligt rum i fjärde våningen.

Jag öfveransträngde mig med arbetet och blef i hög grad nervös. Sent en kväll uppgaf jag i förtviflan arbetet och gick ut för att vederkvicka mig och få frisk luft. Jag gick öfver Markusplatsen till Rialtobron och ned till kanalen, där jag hvisslade på en gondol.

Strax därefter hörde jag en hvissling till svar nere från kanalen och ut ur mörkret sköt en gondol, som lade till vid trappan, där jag stod. Mannen i båten frågade, hvart jag skulle. Som svar pekade jag på den lilla lyktan i fören och bad honom följa den.

— Allt i sinom tid, var hans hemlighetsfulla svar, och jag steg in. Från gondolen kunde jag skymta husen på bägge sidor, men det var för mörkt för att riktigt kunna orientera sig. I närheten af jesuiternas kyrka kommo vi sida om sida med en annan gondol och togo en man ombord. Han hviskade några ord till min förare, och så fortsatte vi. Kort därefter förmodar jag att jag insomnat.

Jag vaknade af att gondolen skrapade mot en stentrappa, och en af gondoljerna kom fram till mig och sade:

— Signor, jag vet icke hvem ni är, och jag vill icke veta det. Vår mission är "lycka åt Italien". Ni kom till Rialtobron på utsatt tid och gjorde fältteknet med lyktan. Här är er mask, tag på er den. Ert namn i natt är Florens.

Jag var nu fullständigt vaken och hvarenda nerv spänd till det yttersta. Vid denna tid var det mycket oroligt i Italien. Bakom dessa skaror stodo massor af fosterlandsälskande män som slutit sig tillsammans i hemliga sällskap och som arbetade på att återupprätta det utpinade landet.

Det föreföll, som om jag alldeles ofrivilligt kommit midt upp i ett dyligt sällskap.

Först tänkte jag göra dem uppmärksamma på misstaget, men jag betänkte mig. Att jag helt af en slump skulle gifvit deras lösen skulle förefalla otänkbart; mina följeslagare skulle vädra förräderi, jag skulle bli ansedd för spion, och en dolkstöt och en våt graf hade ögonblickligen blifvit följden.

Jag satte på mig masken.

— Det är bra, Signor, sade min följeslagare. Svep nu kappan väl om er.

Han förde mig upp för några trappsteg och knackade på en dörr. Denna öppnades. Han hviskade orden Florens och Neapel, och vi blefvo insläppta i ett stort och tomt rum. Golfvet var slippigt af fukt. Genom skenet från två små ljus kunde jag se att vägarna varit vackert dekorerade och antog därför, att vi befunno oss i ett palats, som tillhört någon venetiansk adelsman. Vi gingo genom flera alldeles tomma rum och kommo slutligen in i ett, där det fanns människor.

I rummet stodo 25 stolar rundt ett trabord och en vanlig fotogénlampa utgjorde hela belysningen. Vid öfre bordsändan satt en man tyst med böjt hufvud som försänk i djupa tankar, och kring bordet sutto fjorton andra och hviskade två och tre tillsammans.

Då min följeslagare och jag kommo in, tittade alla på oss bakom sina svarta masker, och vi satte oss ned. Lyckligtvis var min följeslagare inte språksam, utan vi försjönko hvar och en i tysta funderingar.

Då och då kommo flera, alla invepta i kappor och maskerade. Så vidt jag kunde se tillhörde de olika samhällsklasser. Somliga voro barbenta, tydligen fiskare, en kom i sådana skor, som hofmän ha och silkesstrumpor.

Ändtligen voro vi fulltaliga och presidenten reste sig och började tala. Det var en behaglig, kraftig stämma, jag tyckte mig alldeles ha hört den förr. Hans ord kommo mig dock att rysa.

Jag kom under fund med, att detta sällskap hade förgreningar öfver hela Italien. Man hade nyligen fått meddelande från Genua, att ett förräderi var i görningen i Venedig, och misstankar hade riktats på en köpman vid Markusplatsen. Man hade nu förvissat sig om, att de voro grundade.

Presidenten slutade med följande ord:

— Ni har nu hört beskyllningarna och få göra upp med er själfva om de äro falska eller riktiga. Om ni anse denne man för en förrädare och han där för er hand, utför ni en rättvisans handling. Är han oskyldig utföra ni ett uselt och groft mord. Välj nu.

Presidentens röst var alldeles lugn och inte hälier en enda af de andra visade tecken till rörelse.

När han hade talt till slut yttrade sig den maskerade mannen på presidentens högra sida. Han sade blott:

— Skyldig — — döden — — Palermo.

Dennes högra granne upprepade samma dom, men tillade namnet Verona. Och så gick det hela vägen, tills turen kom till mig. Hvad skulle jag göra? Mannen var utan tvifvel en förrädare, och dessutom var det redan majoritet för dödsstraff, så jag sade:

— Skyldig — — döden — — Florens.

Presidenten yttrade sig sist och nämnde namnet Venedig. Alla hade röstat för dödsstraffet. Därpå talade han vidare med den röst, jag så väl kände, men icke visste hvem den tillhörde.

— Vi äro alltså öfverens, kamrater. Låt oss nu välja rättvisans utöfvare.

Han satte en urna af drifvet silfver på bordet och tog fram en under kappan dold dolk med metallhandtag och en lång, tunn klinga af glas.

— Här bröder, är urnan och inuti ligga nummerlapparna. Den, som drar det högsta numret, tar stiletten och hämnar vår ära. Vill signor Palermo vara god börja.

Mannen till höger om presidenten stack handen i urnan och drog upp ett sammanrulladt papper. Hans fingrar skälfde, då han vecklade upp det, men då han läste talet 10, sken han af glädje.

Han skickade urnan vidare. Verona drog och förkunnade med en suck talet 68. Och under det den ödesdigra urnan vandrade vidare och endast låga tal drogos, lade jag märke till mannen Vernons hand, som låg på bordet, hur den blef orolig och allt hvitare och vitare.

Jag var så upptagen med att betrakta denna hand, att jag glömde att det snart var min tur. Och jag tänkte mig icke möjligheten af ett tal högre än 68. Tänk er därför min fasa, då jag såg talet i all sin svarta ohygglighet dansa för mina ögon. Jag höll nästan på att svimma.

Jag såg tvärs öfver bordet. Veronas hand hade nu blifvit lugnare, hvad som än hände var han säker, och jag förbannade honom i mitt innersta som en riktig skurk. Men urnan gick vidare och jag satt i spänning för hvartenda ord.

Så var det presidentens tur. Lugnt stack han handen ned i urnan, slätade ut sin lapp, och läste nummer 66.

Jag fick en idé, och i min förtviflan skrek jag:

— Hvem intygar att det icke är 99?

— Broder, sade mannen Neapel vid min sida, tviflar du på presidentens ärlighet?

Palerma tog papperet och undersökte det.

— Där står 66, sade han.

Presidenten bugade sig.

— Jag är glad, sade han, att våra meningar stämma öfverens. Men jag önskar i alla fall, att bror Florens och jag dra lott en gång till.

Utan vidare sköt man urnen till mig och jag drog och läste till min glädje nummer 8.

Med sin lugna, orörliga stämma bad presidenten mig draga äfven för honom.

Du store himmel, det var nummer 2.

— Du har alltså att utföra detta inom en vecka från nu räknadt, hörde jag presidenten yttre, och du har att meddela oss resultatet. Och kom ihåg hvad som väntar dig, om du är olydig. Då är du säker om din egen dom. 500 dolkar skola då söka ditt lif och en af dem skall ta det, du må gömma dig hvar som hälst. Nu, bror Florens, gör din plikt! Mina bröder, jag har talat till slut.

Mannen reste sig och gingo tysta ut. Jag följde dem.

Natten var kolsvart och ett mildt regn föll. Två stora gondoler utan lyktor väntade oss, vi gingo alla ombord och blefvo sedan så småningom öfverflyttade till mindre gondoler. Min egen hemlighetsfulla gondoler satte mig i land vid Markusplatsen, hvarifrån jag begaf mig hem, där jag snart föll i sömn, utmattad af trötthet.

Att det hela inte var en dröm, kunde jag öfvertyga mig om, då jag vaknade följande morgon, och fann dolken med glasklingan ligga på mitt bord. Och huru fruktad denna var kunde jag kort därefter märka. Jag sände nämligen dolken som en varning till köpmannen vid Markusplatsen med några förklarande ord utan underskrift. Denna anonyma varning var tillräcklig. Han försvann genast från Venedig, och jag tror inte han blef mördad.

Hvad som vållat mig värst hufvudbry är, hvem som den fätta signor Florens egentligen varit. Hvarför kom han inte till sammankomsten och röjde att jag tagit hans plats. Jag undrar, om hans kamrater kommit underfund därmed och mördat honom.

Presidenten? Nej, oaktadt jag flera gånger sedan försökt finna hans namn har jag aldrig kunnat tillfredsställa min nyfikenhet.

Stöflar och Skodon
Agenter för
"THE SLATER SHOE"
W. A. McLeod & Co.
144 Main St. Kenora, Ont

För ett godt Fickur gå till
G.M.Rioch,
MAIN ST., KENORA, ONT.
En personlig garanti medföljer hvarje klocka vi sälja.

Chamberlains stomach and liver tablets stimulera levern och inälfvorna, så att de gifva ifrån sig giftiga ämnen, rensa systemet, bota förstoppningar och sjuklig hufvudvärk. Säljes hos alla välförsedda handlare.

Världen och de svaga.

Björnstjerne Björnson skrifver:

Världen föraktar de svaga; hon beundrar kraften, til loch med om den är ond. Åh, om hon kunde förstå den svage! Han är svag, emedan det finns något i honom, vid hvilket han troget hänger fast: en längtan, ett minne, en kärlek. Han vet, att detta är hans olycka — han försöker hundratals gånger göra sig fri därifrån, en hans känslolif är för djupt.

Den enda människors beständighet är ej trofasthet, mera trots, och dock beundrar världen den! Han förhärdar sig, förskansar sig bakom hatet och rifver alla broar. Detta beundrar världen! Människorna vilja se stora strider, store segrar eller stora nederlag. De varseblifva ej den oändliga strålbrytningen i den svages själ.

BATES'

Mail Order
SKO AFFÄR

Hvarför icke köpa edra skodon pr post?

Jag kan bespara er från 75c. till $1.00 per par.

Skrif efter katalog

Ni kan skrifva på ert eget språk och beställa genom Canada Tidningens expedition.

289 Portage Avenue
WINNIPEG, MAN.

Svensk ingenjiör dömd som politisk förbrytare i Ryssland.

Härom dagen hemkom en svensk ingenjör till Stockholm från Ryssland, där han tillbrakt tio omväxlande och ändelserika år.

Han hade varit anställd inom olika industribranscher och vid hvarje ombyte af verksamhet fått börja på nytt, men ständigt har han lyckats arbeta sig upp till en ledande ställning. Under långa tider har han gått arbetslös, slutligen kommit i beröring med frihetsrörelsen, blifvit häktad och kastad i fängelse och dömd till 4 års straffarbete. Efter två år blef han emellertid på vissa villkor frigifven tack vare svenska legationens bemedling.

Nu har han kommit hem, närvös och svag efter två hårda år i fängelse, och har slagit sig ned på en idyllisk plats i skärgården för att återhämta krafterna och starta på nytt från början.

Han har studerat vid bergsskolan och begaf sig 1898 till Tyskland för praktiska studier. Liksom så många andra fattiga ynglingar, bedref han sina studier, iklädd arbetsblusen i fabriken om dagarna och tillbrakte nätterna vid sitt arbetsbord. Han fick efter blott ett år rekommendationer till ett järnbruk i Sydryssland, dit han begaf sig i hopp om goda konjunkturer.

Rekommendationen godtogs dock icke. Han stod utblottad och långt ifrån hemlandet i en tid, då hvarje arbetslös var en misstänkt person. Men han fällde inte modet. Han begärde att få anställning som grofarbetare vid bruket, och på ett år hade han arbetat sig upp till chef-ingenjörens närmaste man. Emellertid var det svåra tider för bruket och dess framtid var hotad. Med ett förstklassigt betyg på fickan och sin sparade slant beslöt han då bege sig hem. Det var 1900.

Men på hemvägen sammanträffade han med en bekant ingenjör, som var mediutressent i en stor skorstensfirma. Denne intresserade honom för firman, fick honom att stanna i Sydryssland och slå sig på att bygga skorstenar. Och så, efter två år, gick firman omkull, och svensken stod där lika fattig och ensam, som då han tog plats som grofarbetare ved järnbruket.

Det var att "spotta i händerna och ta nya tag". Det gjorde han också. Han blef handtlangare vid ett kronobränneri, steg på nytt, blef filtrator och på våren 1905 en af ledarna för brännvinstillverkningen.

Men så kom det kejserliga frihetsmanifestet af den 17 okt. 1905. Ryssland var i ett enda slag som ett nytt land, man kunde tala och tålade om hvadsom hälst utan fruktan att någon hemlig spion bland ens vänner några timmar senare skulle ha sändt polisen på en. Stora möten och diskussioner höllos. Full yttrandefrihet rådde. Visserligen var det mängen, som höjde en varnande röst: — Akta er, manifestet är blott en fälla. "Jag liksom de flästa andra trodde emellertid icke på varningen. Jag åhörde mängen intressant diskussion, öfvervar mer än ett frihetsmöte."

Men om manifestet icke var en fälla från början, så fick det i alla händelser en sådan verkan. Vid jultiden hade regeringen återhämtat krafterna och tog itu på nytt med hårdhandskarna. Man minnes den andra stora järnvägsstrejken och upploppet i Moskva. Hundratals personer, som under "frihetsdagarna" ändtligen vågat andas ut, höra och tala utan fruktan, blefvo häktade därför, kastade i fängelse på blotta misstanken att de möjligen sympatiserade med revolutionen. Den svenske föreståndaren vid kronobränneriet, som också besökt "upprorsmöten", blef afskedad och fick vara glad, att han slapp undan fängelset.

Han var alltså på nytt arbetslös. Under närmare två år kvarstannade han i den lilla sydryska staden: emellanåt förtjänade han sitt uppehälle på småarbeten, emellanåt svälte han, när han icke fann tillflykt och hjälp hos gamla vänner.

Det började bli hett för de socialdemokratiska dumamedlemmarna och deras meningsfränder. De började förbereda sig på en katastrof. De satte sina papper i säkerhet i landsorten. Man kom till den afskedade föreståndaren för kronobränneriet, som ju polisen ansett sig inte ha anledning att häkta. Man ville gömma viktiga handlingar från socialdemokraterna i duman hos honom, och efter enträgna framställningar lät han dem nedgräfva pappersbunten i den lilla jordtäppa, han hade fått tag på.

Få dagar därefter häktades socialdemokraternas medlemmar i duman. Två dagar senare blef svensken häktad på gatan. Pappersbunten gräfdes upp och visade sig bl. a. innehålla flygblad manande till beväpnad revolution efter dumans upplösning.

Ransakningen pågick i nio månader, under hvilken tid fången satt i två olika fängelser. Han blef dömd till 4 års straffarbete. Han blef sänd från det ena fängelset till det andra, och efter att ha suttit i sammanlagdt 6 olika fängelser under 1½ år, hamnade han slutligen i centraltransportfängelset i Moskva — sista stationen på vägen till Sibirien.

Det första året var han slagen i bojor.

Tiden i Moskvafängelset var en hård pröfvotid. Fångarna inhysas i stora gemensamhetsceller. Ingenjören hade ett 60-tal kamrater: politiska förbrytare, mördare och tjufvar. Cellen var ett ganska stort rum, hvars utrymme nästan fullständigt upptogs af träbritsarna. Hvarje morgon fick hvar och en en skål varmt vatten och en brödranson för dagen. Vid middagstiden bestods ett mål varm mat i kopparkärl. Hvad denna rätt bestod af, kunde kanske vara svårt att afgöra. Men den slukades, ty man led af ständig hunger.

Det värsta var, att det rådde permanent fiendskap bland fångarna. Man gaddade ihop sig och genompryglade någon kamrat. Vanligen är det kriminalfångar, som bruka misshandla de politiska, men i denna cell voro de politiska i majoriteten. Emellanåt hände det, att fångvaktare misshandlade fångar af någon svårbegriplig anledning. Spöstraffet anlitades för den minsta förseelse. Ingenjörens sidokamrat, som befanns inneha en pennknif, fick 50 slag spö, bunden på sin brits. Det var en fruktansvärd syn.

Så kom efter två år en dag fångvaktaren och hämtade svensken. Han var fri tack vare legationen, fri från de två återstående fängelseåren, på villkor att aldrig återvända till Ryssland.

Antingen Ni tuggar det eller snusar det, skall Ni tycka om den rika, fina aromen af

Copenhagen Snuff

10c per box öfverallt

10c per box öfverallt

Om COPENHAGEN-snuset icke finnes i butikerna i Edert grannskap, skola vi sända Eder en box vid emottagandet af 10c.

National Snuff Co., Limited
900 ST. ANTOINE STREET, MONTREAL. 3

Raskampens offer.

Svarta och hvita bekämpa och döda hvarandra öfverallt i U. S. A.

Dagen före frihetsdagen blefvo två negrer, Robert Coleman och Sam Fields, lynchade i Charleston, Mo., som ligger midt emot Cairo, Ill., på andra sidan floden. De hade mördat plantageägaren William Fox i Mississippi co., skjutande honom bakifrån och fråntagande honom 87 i kontanter. Fox hade lefvat så pass länge, att han kunde identifiera sina mördare, hvilka sade sig vara från Tennesse. Svartingarne uppspårades af blodhundar, påträffades i en stallbyggnad, fördes till fängelset i Charleston och togos därur af en skara farmare. En af dem hängdes på fängelsegården, sedan han bekänt sitt brott; den andre fördes till den plats, där han lifstärligt sårat Fox, och vardt där ihjälskjuten.

Samma dag lynchades i Houston, Ala., 18-årige negerynglingen Henry McKinney, som häktats för ett våldtäktsförsök mot en hvit flicka, miss Harrison. Han hade bekänt.

På frihetsdagen blef det etter värre mellan hvita och svarta, mest till följd däraf, att negern Jack Johnson då i Reno, Nev., skulle i knytnäfskamp täfla med en hvit, Jim Jeffries. Negrerna öfver hela landet skröto med sin slagskämpe och sade att han var starkare än den hvite, hvilket ju också senare visade sig vara fallet. De hvita blefvo naturligtvis rasande och försvarade sin "champion", och så blef det strid af. Vapnen voro vanligtvis revolvrar, stundom också rakknifvar.

I New York City antände hvita skurkar en del negerhyddor och försökte innebränna invånarna. Nära Waldia, Ga., blefvo 3 svartingar dödade och 5 andra skadade af öfverfallande hvita. I Little Rock, Ark. dödades 2 negrer och skadades en tredje. I Houston, Tex., skar en hvit strupen af en svart, som skrutit öfver ohusons duktighet som prisfäktare, och 3 svarta skadades. I Mounds, Ill., dödades 2 svartingar. I Shreveport dödades 2 och skadades 1 af negerrasen. I Keystone, W. Va., dödades 1 svarting. I New Orleans skadades 2 negrer; i Wilmington, Del., 12; i New York City 5; i Baltimore 3; i Cincinnatti, O., 3; i St. Joseph, Mo., 1; i Roanoke 6; i Pueblo 27; i Los Angeles, Cal., 8; i Chattanooga, Tenn. 2.

Det är högst antagligt, att svartingarnas jubel öfver deras "Johnsings" seger i Reno skall förleda dem till öfvermod och åstadkomma än flera rasstrider, hvilka så lätt urarta, allra hälst i södern, där rashatet torde vara störst.

SMICKRETS MAKT.

Firman Meijersons ena handelsresande går af okänd anledning under benämningen rika Nilsson på Kungsholmen. En dag har han ätit middag med ett par likasinnade. Dessa komma ut från restauranten något före Nilsson och mötas af luffaren Boman, som anhåller om en slant.

— Nej, vi ha inga pängar, men vänd er till rika Nilsson på Kungsholmen, som kommer strax efter. Han har, han!

Så kommer Nilsson.

Luffaren Boman:— Snälla, goa herr Nilsson, ge en stackars ungkarl ett ringa stipendium!

Nilsson: — Hur vet ni att jag heter Nilsson?

Luffaren Boman: — Hvem känner inte rika Nilsson på Kungsholmen!

Luffaren Boman fick en hel krona.

Det inre af isskåpen blir ofta hvitfläckigt och fult och rengöres därför med vatten i hvilket hällts några droppar öfvermangansyradt kali, som äfven borttager dess instängda lukt, som ibland förekommer på sommaren.

•

Ost bör alltid förvaras i torrt, luftigt rum, samt öfvertäckas med linne, humle och agnar. Afskuren, fet ost förvaras insvept i linnehandduk, som ofta fuktas med saltvatten. På de afskurna sidorna är bra att breda litet smör.

•

Att hålla ägg färska i månader går för sig, om man, när de äro nyvärpta, insmörjer dem med glycerin och förvarar dem i en låda med smaländan uppåt. Glycerin är att fördraga framför allt fett, enär det ej härsknar. På detta sätt behandlade ägg hålla sig två till tre månader.

POFT ARTHUR & FORT WILLIAM

Dr. M. Mecklenburg,
Specialist som ögonläkare och optiker. Glas passas och glasögen prof vas.

KONTOR:
McEachern Drug Store, Port Arthur, dagligen från 3 till 6 e.m.

Logen Fort Wiliams Stjärna.
I.O.G.T.

har ordinarie möten alla lördagar kl. 8 e. m. i Free Mason Hall, nidt emot City Hall, Fort William